

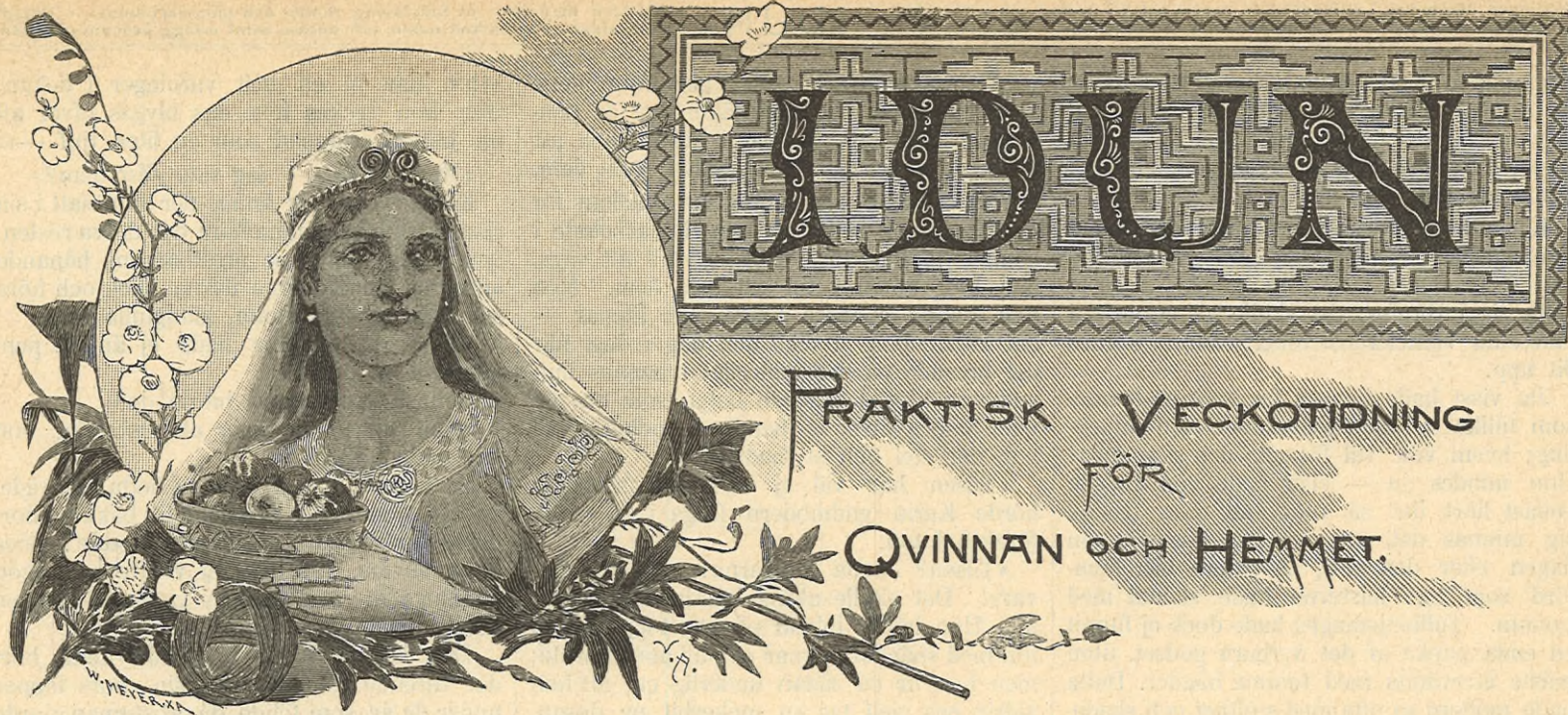

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Charluis

N:r 33.

Fredagen den 17 augusti 1888.

1:sta årg.

<p>Byrå: 8 Sturegatan 8 (ingång från Humlegårdsg. 19) Annonspris: 25 öre pr petitrad (= 10 stafvelser).</p>	<p>Tidningen kostar endast 1 krona för kvartalet. postarvodet inberäknadt. Ingen lösnummerförsäljning!</p>	<p>Redaktör och utgivare: FRITHIOF HELLBERG. Träffas å byrån kl. 9-10 och 4-5. Allm. Telef. 61 47.</p>	<p>Utgifningstid: hvarje helgfri fredag. Sista numret i hvarje månad innehåller en fullständig mode- o. mönstertidning.</p>	<p>Prenumeration sker: I landsorten: å postanstalterna. I Stockholm: hos redaktionen, å Stads- postens hufvudkontor, i de större bok- lådorna samt å tidningskontoren.</p>
---	---	--	--	---

Du menskobarn, hur tung din lott du känne,
sök ej hos dina svaga likar tröst!

Lägg ej din sorg på redan tyngda bröst!
Din sorg är din och du bör bära henne.

Viktor Rydberg.

"Det går någon öfver min graf".

Som af glödande jern berörd,
Ur min slummer jag plötsligen
spitter:

Hur kan min hvila bli störd,
Då ensam i rummet jag sitter
Och intet buller hörs af? —
Det går någon öfver min graf.

Ur sömnen vid midnattstid
Jag ångestskälfvande vaknar;
Rundt om mig är tystnad och frid,
Och sjelf jag ingenting saknar,
Fast sömnen mig öfvergåf. —
Det går någon öfver min graf.

Jag makligt i morgondiägt
Framför brasan i länstol hvilat,
Då kall såsom Jödens fläkt
En rysning mig genomlat,
Fast kammarn af värme är qvaf. —
Det går någon öfver min graf.

I skuggan af lind och alm
Jag icke ett ljud kan höra,
Då doft som från kyrkklockors malm
Det ringer uti mitt öra
Och brusar som från ett haf. —
Det går någon öfver min graf.

På festen i högtidsskick
Beundrar jag prakt och glansen, —
Då svartnar allt för min blick,
En svindel betager mig sansen,
På hjälp gör mitt tillstånd kraf. —
Det går någon öfver min graf.

I vagn, för min ro bestämd,
Bland vännert, helt kärleksfulle,
Jag känner mig så beklämd,
Som fötter mig trampa skulle
I takt med hästarnes traf. —
Det går någon öfver min graf.

Jag vandrar på kyrkogård
Och kan mina steg ej vända
Från kulle förutan vård.
Hvem skall här hvila? — Kan hända
Att stödd på min vandringsstaf
Jag sjelf går öfver min graf.

J. J. Wallin.

Utan lifsmål.

Teckning af Ave.

Hån rummen ned inunder trängde lju-
det af pianomusik, sång och små
skratsalvor upp till Karins kammare.
Den var inredd på vinden med utsigt öfver
åkerfält, små skogsdungar och landsvägen,

som hvit och dammig drog sig i en stor
kurva ut från staden och försvann bakom
en liten framskjuten husgrupp af halft landt-
ligt, halft stadsaktigt utseende.

Karin Olsson stod strax intill det tem-
ligen stora fönstret och med blicken så ihär-
digt fästad vid denna husgrupp, som om
hela hennes tankelif samlats omkring den
samma. Hon tänkte dock på många andra
ting, fast äfven husgruppen hade sin del i
de vexlande skuggor, som drogo öfver det
mycket regelbundna, men föga hjertevinnande
ansigtet.

Hon var klädd i en dyrbar supédrägt,
sidenklädningen frasade vid hvarje rörelse
af den starkt bygda gestalten, mot hvilken
händerna föreföllo barnsligt små och veka,
fast saknande synnerligen vacker form. Fin-
gerspetsarne hade ett underligt uppstudsigt
uttryck och de fina genomskinliga naglarne
voro korta och tvära; handlofven var smal,
men armen rundade sig ej, utan stack smal
och knotig fram ur den sky af svarta silkes-
spetsar, som garnerade den halflånga kläd-
ningsärmen. Hufvudet var vackert och skulle
hafva varit ännu vackrare, om ej den matt-
gula hårmassan i två tjocka flåtor varit så
besynnerligt, liksom till torkning upphängd
på ett silfverspjut af vackert och dyrbart
arbete. Ögonen, stora och blå, hade ett
dystert, mistroget uttryck; ögonbrynen voro
starka och betydligt mörkare än håret. Pan-
nan var hög och fri, och öfver det hela låg
något trotsigt och otillgängligt, som blott
smälte bort, när den fylliga munnen log
och lät se en skynt af de hvita jemna
tandraderna. Men Karin Olson log sällan.

I denna stund var det med en viss väl-
lust, hon lät sina mest pinsamma minnen
draga förbi. Hon visste ju, att de alltid
lågo på lur någonstädes, färdiga att rusa
fram och förstöra alla hennes forskansningar
och plundra henne på hvarje nyfödd för-

hoppning om en smula lycka. Nu kunde de få fritt tåga förbi, hon skulle mönstra dem alla, se dem in i deras stygga, löjliga dumma ansigten, ty nu kunde de ingenting bortröfva; hon hade ingenting mer.

Karin drog till sig en stol, satte sig, stödde armbågarna mot fönsterkarmen och lade hakan i händerna. Så, nu kunde tåget få sätta sig i rörelse; det skulle gå utmärkt i takt efter »lancierens» toner, som nu hördes dit upp.

Ja, visst hade hennes far varit en bonde, som tillika biträdde köpmännen med smuggling; hvem ville väl förneka den skammen! Hon mindes ju — eller hade hon kanske endast hört det så ofta, att hon trodde sig minnas det, att der blef husvisitation dagen efter den natt, då fadern blef hemförd som lik; hästarne hade skenat med honom. Tullbetjeningen hade dock ej funnit en enda packe af det dyrbara godset, utan måste återvända med tomma händer. Detta hade modern så ofta med stolthet och skadeglädje omtalat. — Så, nu nästa led!

Hon var ju prostinnans guddotter; det var dennas förtjenst, att hon bar det simpla namnet Karna — Ja, visst *hette* hon *Karna* det kände alla menniskor, fast man nu af höflighet mot hennes rikedom, *kallade* henne Karin och låtsade som om det vore ett fint namn, för det en drottning — Gud hjelpe oss för drottning! — burit det. — Som guddotter skulle, bevars, lilla Karna in till staden och helsa på prostinnan, kyssa henne på handen och hålla i det stora smörfatet, hvilket modern räckte fram åt den förnäma frun, som var en född friherrinna. Karin kunde väl vara sex år då, en liten rulta, klädd i en oformlig hemväfd klädning, som nådde henne ned till de grofva skorna, och med en storrosig bomullsduk på hufvudet. — Sådan hade Robert, prostens tioåriga son, sett henne första gången. Han hade då haft en mörkblå fin klädesjacka och utviken skjortkrage, knäbyxor och lackerade skor; han skulle på barnkalas hos borgmästarens den eftermiddagen — — —

Så de nu pratade och skrattade der nere i rummen! — Kanske Robert just berättade, hur hon burit sig åt vid det der besöket? — Hon hade först tappat skorpan i kaffekoppen, så denne slog omkull och kaffet rann ut öfver duken. Så blef hon flyttad bort till ett litet sidobord och fick en ask tennsoldater, som hon ej visste hvad hon skulle göra med, förr än Robert skratande tog dem ifrån henne och stälde upp dem; sedan brydde han sig hvarken om soldaterna eller henne.

Men så lade prostinnan en liten hög sedlar midt för henne på bordet. Karins mor brukade ge sina gudbarn gåfvor, och så var det nog prostinnans mening, att hennes guddotter skulle ha sedlarne. Hon tog dem alla, stoppade dem i sin djupa ficka och undrade om hon ej skulle tacka, men gudmodern såg ej åt henne — — —

Nu tog modern afsked af prostinnan, som alltid låtsade sig sätta så stort värde på mor Ola Nils, och så blef det fråga om penningar, ty prostinnan ville nu ändtligen betala en gammal skuld till henne. Men så voro penningarne försvunna. — — —

Först förstod Karin ej hvad som stod på, då hennes mor och prostinnan började söka och rifva bland böcker och planscher på borden, ty gudmodern kunde ej bestämt minnas, *hvar* hon lagt penningarne. Men så träffades barnets öga af en misstänksam

blick från gudmodern, så det genomfor henne som en blix, att man sökte just de penningar, som hon stoppat i fickan, och att gudmodern trodde henne hafva stulit dem.

Karin körde sin lilla hand i fickan för att draga upp sedlarne, och det arbetade i hennes tankar för att få ord till att säga, hur hon kommit till att taga dem. Men hon kunde ej röra tunga eller läppar — det kunde hon ju icke den dag i dag, när det brusade så der underligt i hennes hufvud och hjertat började bulta, som om det ville hamra lifvet ur henne — och så stod hon der stel och styfnackad.

»Tösen har väl ej vana att snatta?» hörde Karin gudmodern fråga i en retad, föraktfull ton.

»Tösen? — Ja så Karna? Ah, Gud bevars! Det skulle aldrig kunna falla henne in. Hon håller ibland på att stoppa fickan full med snäckor, stenar och all annan bråte; men hon är en sådan underlig en, att hon aldrig ens sjelf tar en sockerbit ur dosan, utan jag skall ge henne den i handen.»

Modern sade detta skrattande, ty prostinnans fråga förekom henne så löjlig, då hon jemförde Karin med hennes två barn, Robert och Ina, hvilka just bakom moderns rygg plundrat både sockerdosan och bakelsekorgen på kaffebordet.

Penningarne liksom brände barnets hand, men att lemna fram dem nu, sedan man trodde henne ha stulit dem, kunde hon ej. Men hon skulle slänga dem ned under bordet, så fort den förfärliga gudmodern bara vände ryggen till.

Prostinnan ville dock ej vända sig om. Och hvad värre var, Robert och Ina kommo på moderns hemliga vink fram för att hålla vakt, medan hon sjelf hjälpte den omissänkamma bondhustrun att titta under stolar, mattor och pallar.

»Hvar har du tennsoldaterna Karna? Har du dem i din ficka?» Det var den fine, vackre Robert, som frågade, och Karin kände att också *han* trodde henne hafva stulit penningarne.

Med en trotsig nick visade hon på bordet, der asken stod, men handen knöts hårdare kring sedlarne i fickan.

»Hvad har du i fickan, som pöser så?» Det var Ina, som tillika stack fram handen för att nappa Karin i kjolen.

Med sin lediga venstra hand, slog denna henne häftigt öfver fingrarne. Ina skrek gällt. Karins mor blef nu uppmärksam på spelet omkring henne. Den stolta bondhustrun blef röd af harm.

»Kom hit, Karna!» — Ja, modern kallade ju henne så, eftersom det dock var hennes dopnamn — och liksom hon haft bly kring fötterna, släpade hon sig fram till henne.

»Tag fram allt hvad du har i fickan!»

Prostinnan, Robert och Ina — Ina i hvit klädning, fin som en prinsessa; hon var ju också Roberts syster och han tycktes henne vara grann som en prins — alla tre stodo omkring den af skräck och skam liksom stelnade flickan, när hennes mor med vredgad hast började draga upp hennes små vantar, hennes bomullsnäsdruk, bitar af stanolpapper, ett par granna varumärken, som hon fått i handelsboden, skärfvor af ett rosigt tefat, ett par apelsinskal, och så slutligen en sammankramad pappersboll, som visade sig vara de försvunna sedlarne.

»Det är nog ej så stort bevändt med min kära guddotters ärlighet,» yttrade prostinnan.

»Hon har ju ett helt varulager i fickan! Och hon tyckes icke ens blygas öfver att ha blifvit ertappad som en liten tjuf —».

»Mor — har — jag inte fått dem?»

Karin tyckte sig ännu, der hon satt i sin rika sidendräkt, kunna höra den dofva rösten, tyckte sig kunna se prestbarnens hånande ansigten, gudmoderns ilskna blick och höra sin egen moders stolta, klangfulla svar:

»Nej, din gudmor hade ej ämnat penningarne åt dig.»

Och så prostinnans hårda dom:

»Den ungen kommer att sluta illa, hon har onda anlag.»

Så mindes hon ej mera af detta uppträde, än att modern lagt sedlarne till baka på bordet med förklaring, att då man trodde hennes barn så illa, ville hon ej vidare ha någon penningaffär med hennes gudmor; skulden kunde anses vara betald — —

Men kanske Karin blott hört detta, hört det tusende gånger från sin mors läppar under de år, som följde, då prostinnan gjorde många fåfänga försök att försona sig med henne.

Slutligen hade sjelfva prosten kommit, närstynt, tankspridd, glupskt hungrig som alltid, och med så långa ärmor i sin prestrock, att Karin alltid kände en häftig lust att bita i det svarta klädet, när hon skulle kyssa honom på handen. Han hade nu stoppat Karin in i sin täckvagn; modern hade både skrattat och gråtit samt till slut lagt en halshuggen kalkontupp bredvid drängen på kuskbocken, och så hade guddottern hastigt och nästan yr i hufvudet åkt till prestgården.

Hon hade blifvit bjuden på sylt och kakor, men gudmodern gömde skyndsamt undan en del nipper, som hon hade framme för att rengöra, och Ina höll med båda händerna fast det guldkors, hon bar på bröstet, medan Robert roade sig med att oupphörligt rassla med några silfverslantar, som han bar i fickan.

Ingen kunde förmå Karin att tala eller smaka något; hon satt orörlig på en stol med båda händerna under sig och bara önskade att prostens vore så fattiga, att barnen finge bära tunga, grofva kläder och måste bedja om mat. Då skulle hon gifva Robert allt hvad hon hade i sin sparbössa, så behöfde han ej längre inbilla sig, att hon velat stjäla. — Men Ina, henne skulle hon först hålla under pumpen, liksom man brukade göra med pösande kalkoner, och sedan skulle hon gifva henne sin allra bästa hufvudduk.

»Låt Sven skjutsa hem den lunsiga tösen!»

— Det var Robert, som föreslog sin mor detta inne i prestgårdens matsal, hvars dörr stod på glänt. Samme Robert, som sedan stod medellös, då den slösande fadern var död, och som knappast skulle kunnat betala hyra för den lilla våning, de nu bebodde. — Samme Robert, som ändtligen tagit alla sina examina och nu invigde sitt läkarekall med en liten fest för ungdomsvänner, herrar och damer. — Säkert fann han henne lika lunsig som förr. —

Karin steg upp, drog ut en liten låda i sin chiffonier och tog fram en silkesduk med en vidfäst pappersremsa.

»Till min guddotter Karna Olsdotter vid hennes konfirmation,» läste Karin med ett bittert skratt.

Skön gåfva! Ett riktigt klassmärke den här lösa, tunna, brandröda duken med en svafvelgul och ergrön bård! Min förnäma gudmor ville dermed låta mig förstå, hur

opassande det var af min mor att hålla mig med särskild lärarinna och att kläda mig som en dam — —. En dam? Om hon sett ut som en sådan, då skulle ej Roberts kusiner, de unga baronerna, kastat snöbollar på henne, när hon kom i alléen den der dagen hon tvangs af modern att gå till prostens för att tacka för den förhatliga gåfvan. — Hon såg blott uppklädd ut, så fin hon än gjort sig för att förarga gudmodern. Det syntes nog på Roberts min. Han var ju färdig att kikna af skratt. —

Så roligt de jemt ha der nere i rummen! Hvem monne de nu göra narr af? — —

»Karin, får jag komma in?» frågade en vacker flickröst utanför dörren.

»Hvad vill du, Ina?»

(Forts.)

Hur skall en ung qvinna bäst utbildas till en god husmor?

Af Silah.

(Prisbelönt vid Iduns tredje pristäffing.)

Denna fråga kan, om man så vill, helt kort besvaras med de orden: En qvinna utbildas bäst till en god husmor, om hon från tidigaste år får lägga hand vid och bära ansvar för vissa göromål inom hemmet.

Hvarje dotter bör i hemmet hafva sig ålagd bestämda pligter, som ej af någon orsak eller under någon förevändning få försummas.

Jag skulle vilja föreslå, att redan den lilla späda flickan, som har sitt största nöje af att leka med sina dockor, tillhållas att på bestämd tid kläda af dem om aftnarne och kläda på dem om morgnarne samt städse hafva prydligt och fint i dockskåpet. Men då jag gått så långt till baka som till barndomen, måste jag också framhålla, huru omöjligt det är för mödrar i allmänhet att kunna följa sina barn så noggrant och ständigt, som det behöfves för att få dem att från början komma in på en ordningens och pligtrohetens väg; dertill ställer lifvet allt för många olika kraf på en husmor. Huru lyckligt vore det därför ej, om bildade flickor egnade sig åt barnavården, åt den sköna uppgiften att uppfostra goda meniskor och hos dem utså goda frön, som i sin utveckling skulle medföra både timlig och evig lycka.

Skulle icke detta vara den största uppgift lifvet kunde bjuda och hvilken ovärderlig fördel skulle ej tillskyndas familjerna, om de kunde få en sådan barnsköterska. Vi se nu mera ganska många fina flickor, som ega komfortabla hem, likvisst lemna dessa för att egna sig åt sjukvården, och detta är ett skönt värf i mensklighetens tjänst, men hvarför tänker ingen på att erbjuda sin tjänst såsom barnsköterska? Det vore vida mindre ansträngande, och ingen behöfver under sådana förhållanden erbjuda sitt arbete för intet, som man så ofta ser, då unga arbetsökande flickor annonsera efter plats att gå frun till handa. Heder och välsignelse åt den unga flicka, som en gång blir den första banbryterskan i denna riktning. Men jag behöfver ej orda vidare i detta ämne, utan hänvisar till »Aves» utmärkte artikel i Iduns 25:e nummer.

Då flickan blifvit stor nog för att kunna med ordning sköta små pligter i hemmet, böra vissa sådana föreläggas henne, och jag tror, att under barnaåren ligger mindre vikt uppå hur

mycket hon gör, än der uppå, att hon pålitligt och regelbundet utför hvad hon åtagit sig.

Men med åren böra äfven pligterna tillväxa. Den unga flickan bör t. ex. alltid förestå te-serveringen och hafva tillsyn öfver dukningen, och en god gradmätare på en ung flickas ordningssinne är den omsorg, med hvilken hon sköter lamporna eller handbar värden om linneskåpet. Minst en dag i veckan bör hon dessutom vara med om att sjelf laga middagsmåltiden, emedan detta i en framtid kommer att lända henne till stor nytta.

En sak, som af mången förbises, är konsten att skära för kött, såsom stekar, vildt o. d. Detta kan nämligen göras på mer än ett sätt. Sker det med iakttagande af vissa regler, vinnes derigenom tvenne för hvarje husmor viktiga fördelar: för det första ser det upplagda köttet prydligare och aptitligare ut, om det är väl skuret, för det andra göres härigenom en ganska god besparing ej minst för smörgåsbordets räkning.

Något, som äfven är af ganska mycken nytta, är, att den unga flickan sjelf bestämmer hvilken mat, som skall serveras på veckans olika dagar. Det är visserligen icke särdeles svårt, men det fordras dock någon öfning och omtanke för att uti rätternas sammansättning åstadkomma den näring som åsyftas och en aptitretande omvexling.

Mot slutet af sommaren är det vanligtvis mycket att göra inom hushållen, då syltning, saftning och inläggning af lingon, ärter, gurkor m. m. försiggå. Då bör man mera än någonsin begagna sig af sina döttrars hjälp. Dessa användas vanligtvis till mera mekaniska arbeten, såsom att rensa lingonen eller att plocka krusbären, men hafva för öfrigt ganska sväfvande begrepp om hvad slags behandling frukterna måste undergå, innan de ligga syltade och prydliga i sina burkar. Men för att öfvervinna okunnighet och glömska, böra de unga flickorna grundligt deltaga deri och vara försedda med en anteckningsbok, hvori de kunna annotera sina praktiska rön.

En annan omständighet, som mognar den unga flickans sinne, eggjar henne till sparsamhet och beräkning, är, att hon gemensamt med föräldrarne får genomgå månadens räkenskaper, ty ett af de största felel i en ung hushåll är, att mannen ofta vare sig af en slags gammalmodig fruktan för en medregent eller af bekvämlighet döljer för hustrun deras verkliga inkomster, och då hon det första och kanske äfven andra året af deras äktenskap ej möter några svårigheter att få ut de summor hon begär, bryr hon sig kanske snart ej längre om att noga tänka efter, huru vida det hon köper verkligen är nödvändigt, men då familjen och utgifterna med åren ökas och inkomsterna ej vilja räcka till, så blir under nämnda förhållanden den ekonomiska frågan ofta ett frö till disharmoni inom ett äktenskap, som från början hade alla betingelser till lycka. En stor inkomst kan onödigtvis uppslukas, då deremot en mindre genom makarnes förenade bemödanden och uppriktighet kan förslå ganska långt.

En annan viktig sak är, att den unga flickan städse är värdad och ordentlig i sin klädsel. Om föräldrarne hafva råd dertill, bör hon få en viss summa årligen eller pr månad åt sig bestämd, emedan det lär henne att beräkna och tänka tvenne gånger innan hon köper hvad som för ögonblicket faller henne in.

Man har sett exempel på unga flickor, som under hela sin uppväxt varit vana att obehindradt köpa allt, hvad de trott sig behöfva, plötsligt stå handfallna och modlösa, då någon

pekunier förlust drabbat deras familj och omöjliggjort för dem att längre få sina öfverflödiga fordringar tillfredsställda.

Det är därför af vikt, att så väl den unga flickan som den unga frun hafva sina s. k. toalettpengar — af två gamla klädningar sätter man då kanske i hop en ny, en annan skickas till färgaren, och kappor och hattar aktas bestämdt omsorgsfullare, om man sjelf skall gifva ut pengar för att ersätta dem med nya. Och då hon nu erfar, hur odryg penningen är, griper hon sig kanske sjelf an och inbesparar sålunda utan tvifvel mången gång en rätt väcker summa. Huru lätt är det ej t. ex. att sjelf kläda och snygga upp sina sommarhattar, hvilket hos modisterna betingar ganska höga priser.

Något, som i väsentlig mon bidrager att åt hemmet gifva en prydlig och behagfull pregel, äro väl ordnade och skötta krukväxter, och dessas vård kunna gerna de unga flickorna åtaga sig.

Det är ej så länge sedan jag besökte ett hem, som ögonblickligen gjorde intryck af att vara förtjusande, ehuru jag ej strax visste, hvad som egentligen ingaf mig denna angenäma känsla. Jag såg mig omkring i rummet och märkte då, att tyget till så väl gardinerna som möblerna var ganska urblekt, att pianot var gammalt och klumpigt och att följaktligen ej den minsta lyx förefans, men att prydligheten bestod uti de mest förtjusande växter. Fönstret var beklädt med en präktig, glänsande murgröna, hvita björkstammar voro smakfullt placerade här och der, uppbarande rika bladväxter och omslingrade af grönskande klängväxter, och ganska snart kom jag till den slutsatsen, att det behagliga intryck jag erfor af detta hem hufvudsakligen kom af de väl skötta och smakfullt ordnade växterna.

Renlighet, ordning och sparsamhet äro de hufvudsakligaste egenskaper, som erfordras i ett hushåll, men man får därför ej å sido sätta förskönandet af sitt hem, i synnerhet då detta kan å väga bringas på så billigt sätt.

* * *

Har den unga flickan i sitt föräldrahem villigt och pligtroget skött de henne der ålagda göromålen, är det fullkomligt säkert, att hon en gång i det egna hemmet skall utveckla än större ifver och intresse allt efter som de ökade pligterna taga henne i anspråk.

Om hon under förlofnings tiden helt plötsligt skall sätta sig in i ett hushålls alla detaljer, då hon förut uteslutande sysselsatt sig med baler och toaletter, blir resultatet i de flesta fall ganska halft. Ett välordnat hushåll kan man likna vid ett ur, der hvarje kugg måste vara inpassad efter den andre, för att det hela skall kunna uppfylla sin bestämmelse, och då det unga sinnet merendels under denna tid är upptaget af allehanda tankar och känslor, kan så lätt en sådan der liten kugg undgå hennes uppmärksamhet och hon sjelf en dag stå svarslös inför en okunnig tjänarinna. Denna, ehuru i allmänhet allt för korta beredelse tid, kan dock hafva sin nytta med sig, synnerligast om den unga flickan alltid har till hands den förut omnämnda anteckningsboken, deri hon kan skriva upp hvad som förefaller henne vara af vikt. En sådan liten bok har mången gång varit till stor hjälp i ett ungt hushåll.

— — — Jag har emellertid hittills ganska ensidigt behandlat den förelagda frågan, i det att jag förutsatt att den unga qvinnans verkningsskrets uteslutande varit beräknad för den blifvande gifva qvinnan. Men ganska många

qvinor blifva aldrig gifta, på grund af många olika omständigheter, kanske dock hufvudsakligen därför, att så få äro i stånd att uppfylla en makas och mors ansvarsfulla pligter.

Jag kan ej underlåta att passa på tillfället för att göra några reflexioner öfver det sällskapslif, som i allmänhet idkas i de större städerna. Balerna börja vanligen redan i september månad och fortgå med korta uppehåll hela året rundt. Gästerna anlända vid åttatiden, då dansen genast börjar, och, endast afbruten af souper, håller i till två eller tre om morgnarna. De unga flickorna hafva naturligtvis »förtjusande roligt», kinderna rodna och ögonen blixtra, man tycker sig se idealet af helse och ungdomskraft.

Följande f. m. är vanligtvis den unga damen ej uppe förr än fram emot kl. tolf, och kommer man då händelsevis samma dag på visit, skall man häpna öfver den förändring, som några timmar förmått verka på den unga skönheten: kinderna äro bleka, ögonen matta, den spänstiga hållningen och den dansande gången äro totalt försvunna. Detta blir dock sällan följden af en bal, men tretio å fyrtio baler på en vinter åstadkomma dess säkrare denna förändring.

Ingen omvexling förekommer i detta enahanda dansande.

Om någon inom vår umgängeskrets tar ett djerft steg och bjuder på en soare med omvexlande musik, deklamation och dramatik, höjas de lifligaste verop.

Det ser således ganska hopplöst ut med någon förbättring inom vårt sällskapslif, men att en sådan är önskvärd, torde dock hvar och en med vaket och praktiskt ömdöme inse. Den qvafva, damfyllda balatmosfären, de hårdt åtdragna suörlifven och de högklackade skorna kunna ofta föranleda ganska allvarsamma skador.

Man kan således med säkerhet påstå, att sällskapslifvet ej är den skola, hvori den unga flickan danas till en frisk och kraftig husmor.

Min mening är dock ej att förbjuda eller totalt ogilla alla baler och förströelser, men de böra njutas med måtta eller med andra ord: *dessa få ej så upptaga den unga flickans lif att hon för dem försummar de henne ålagda pligterna i hemmet.*

I den händelse, att den unga qvinnan af en eller annan orsak förblir ogift, skall hennes lif dock framflyta lyckligare och lugnare, om hon vant sig vid ofvannämnda pligter i sitt föräldrahem. Förr eller senare står hon ju ändå ensam i världen, och är det då lyckligt att kunna förlita sig på sin egen kraft och förmåga. Mer än en gång, när jag träffat på medelålders, ogifta qvinor, har den tanken uppstått: »Så skada att hon ej blifvit gift — hvilken förträfflig hustru och mor skulle hon ej blifvit.»

Men antagligen har en annan lufsuggift varit henne ämnad, som, ehuru ej alltid till sitt fulla värde uppskattad af menskor, dock var den, inom hvilken hon kunde uträtta det mesta goda, och inom hvilken hon skulle utveckla sig och luttras för sin slutliga himmelska bestämmelse.

Mången anser, att qvinnan frångår sin bestämmelse, ja, att hon rent af beträder en förbjuden väg, om hon beslutar sig för att själf bryta sig en bana och förtjena sitt uppehälle i stället för att gifta sig och derigenom blifva »försörd».

Det senare är i flere fall än man anar bevekelsegrunden till äktenskaps ingående.

Men denna ensidiga och som jag vågar påstå origifta uppfattning af det qvinliga arbetet vinner allt färre anhängare, ju upplystare vår tid blir.

Men för att våra döttrar en gång skola kunna stå på egna fötter, är ej den vanligen ytterst »lindriga» pensionsbildningen tillräcklig. Nej, låt dem lära sig en sak grundligt och med allvar: aritmetik, målning, musik, språkvetenskap, handarbete o. d., naturligtvis också efter hvad hvar och en har mest håg och fallenhet för. Men vanligtvis kunna de unga flickorna litet af hvarje och äro fullkomligt ur stånd att meddela sina kunskaper åt andra af den enkla orsak, att de själfva saknat *grundlighet* och *allvar* i sina studier.

Äro de deremot fullkomligt mäktiga en kunskapsgrän, så misstar jag mig mycket, om de ej med fast vilja och ihärdighet en gång skola kunna förskaffa sig sitt uppehälle.

Mycket skulle visserligen kunna vara att tillägga i denna för nuvarande och kommande generationer så viktiga fråga, men några anvisningar äro här gifna, hvilka, om de anlitas, jag för min del tror, skola, rätt uppmärksammade och tillgodogjorda, vara till hjälp, då du vill besvara frågan: Hur skall jag uppfostra min dotter till en god husmor?

Palmödling i boningsrum.

Alla äro väl eniga deri, att palmer äro synnerligen praktfulla växter. Många, som endast helt kort tid sysselsatt sig med palmödling, anse dock skötsel synnerligen besvärlig och resultatlös, hvarför de skaka på hufvudet och säga: »Ja, nog äro de vackra, men de trivas ej i boningsrum». De kunna ju ock i viss mån hafva rätt, ty det är ofta så, exempelvis då rummet ej är tillräckligt ljusst, hvilket ofta eger rum i finare hus, der man behänger fönstren med tjocka gardiner och jalousier. Resultatet blir lika dåligt, om man i det rum der palmerna stå, har gasbelysning.

För odling i boningsrum bör man välja sådana sorter, som bäst passa dertill; af de många palmarter, som finnas, egna sig nämligen ganska få till detta slags kultur.

Men finner man den rätta sorten, kan man ock, naturligtvis om man egnar den tillräcklig skötsel, fröjda sig åt ett mycket godt resultat. Så berättade mig en trädgårdsmästare:

»En dam beklagade sig, att hon städe haft otur med sina palmer, oakadt hon köpt en massa olika sorter. Emellertid fann jag, att det varit endast sådana, som behöft hög temperatur och fuktig luft. Jag rådde henne därför att skaffa sig mera hårdiga sorter och anskaffade åt henne några *Livistona*, *Chamaerops* och *Phoenix*. De förre hade 5—6 blad och voro 60 cm. höga; de senare hade endast fyra blad och voro 75 cm. höga.

Jag blef ej i tillfälle att besöka henne förr än efter tre års förlopp.

Jag blef förvånad, då jag såg de vackra och kraftiga palmer, som prydde hennes salong, och kunde ej tro annat, än att de nyligen hemtats från ett drifhus, men hörde då till min öfverraskning, att det var samma exemplar, som jag en gång inköpt. *Livistona* och *Chamaerops* hade 12—13 blad och en höjd af 1 meter 25 cm. *Phoenix* hade 10 blad och en höjd af omkring 2 m. 60 cm.»

Palmer äro en verklig prydnad så väl i drifhus och vinterträdgårdar som i boningsrum, på blomsterbord, på stativ o. s. v. För att trivas behöfva de ett så ljusst och luftigt rum som möjligt, i hvilket temperaturen hålles omkring +7—10° C., ehuru något högre temperatur ej skadar. Dessutom måste man vara noggrann med vattningen. Under sommar-månaderna och i synnerhet på varmare sommardagar är en öfversprutning af stor nytta, enär den stärker växten och befriar bladen från det myckna dam, som så lätt fäster sig på dem. Under vintern är drag skadligt, men under sommarn är det af nytta att låta dem få rikligt med luft, i synnerhet på varma dagar. På sommaren kunna de ock med fördel flyttas ut i det fria, men böra då skyddas mot solskin. Detta gifver dem nämligen ett fläckigt och gult utseende. Så sker ock, då palmerna i boningsrummet erhållit sin plats för nära fönstret.

Omplanteringen sker på våren och för öfrigt så ofta rötterna fyllt krukans.

Till omplanteringen tager man en blandning af två delar ljungjord, två delar söndersmulad löfjord, en del gammal lera och en del hvit flodsand. Kru-

korna eller baljorna måste vara i proportion med växternas storlek och vara försedda med tillräckligt aflöpp för vattnet. Rotklumpen bör sättas något under jordytan. Sjuka rötter bortskäras med en skarp knif; i jorden kan blandas något träkol.

Omplanterade exemplar skuggas, tills de åter slagit rötter. Under tiden täckas de rötter, som skjuta upp öfver jorden, med mossor.

Till vattning nyttjar man dam- eller flodvatten, men saknar man tillgång till sådant, kan brunnvatten göra samma nytta. På sommaren bör man då och då gifva palmerna en gödselvattning. Man upplöser en liter ej för stark kogödsel i fem liter vatten. Perugano är också ett utmärkt gödningsämne, men måste användas med mera försigtighet. Här af tager man en half matsked till fem liter vatten och låter blandningen stå en timme, så att guanon må riktigt upplösas. Innan blandningen användes, röres den väl. Dessa gödningsämnen åstadkomma en frodigare växt och gifva bladen en friskare färg.

Följande palmarter kunna med framgång odlas i boningsrum:

Chamaerops humilis och *C. exelsa*, dvergsofjäderpalmer äro förnöjsamma och dekorativa växter.

Livistona chinensis (*Latania borbonica*). En mycket vid sofjäderpalm, som bäst af alla egnar sig till rumskultur. Bladen uppnå betydlig storlek. Skall växten trivas, bör den ha stor kruka och mycket vatten.

Livistona australis (*Corypha australis*) har en viss likhet med *Chamaerops exelsa*, men öfverträffar denna på flera sätt. Denna art är en af de tacksammare. Vid omplantering bör man tillse, att den ej får för stor kruka.

Rhapis flabelliformis är också en mycket dekorativ sofjäderpalm. På mera kraftiga växter framkomma så kallade utlöpare, hvilka gifva växten ett utmärkt vackert utseende. Den är synnerligen hårdig. För att trivas, fordrar den stor kruka och rikligt med vatten. *Phoenix reclinata*, *Ph. canariensis*, *Ph. tenuis*, *Ph. leonensis*, *Ph. farinifera* äro synnerligen förnöjsamma och hårdiga palmer. Deras fina, fjäderlika, graciöst böjda blad gifva dem ett vackert utseende. De trivas väl i vanlig rumstemperatur och böra ej hafva för små krukor eller för mycket vatten.

Man skulle kunna räkna upp ännu fler för rumskultur lämpliga palmer, såsom *Areca*, *Chamaedorea*, *Kentia*, *Pritchardia* och *Seafortia*, men odlingen af dessa har stundom misslyckats, hvarför blomstervännen helst bör hålla sig till de här ofvan nämnda.

Är luften i rummet för torr eller sker vattningen mindre regelbundet, händer det att ohyra uppträder på palmerna. Den vanligaste är en liten svart insekt (*Trips hæmorrhoidalis*), som vanligen uppehåller sig på bladens undersidor, den bruna sköldlusen och den hvita växtlusen, hvilken förökar sig ofantligt.

Man bör genast söka fördrifva ohyrnan. Man upplöser såpa i ljumt vatten och tvättar medels en svamp växterna dermed; sedan öfversprutar man dem med rent vatten.

Mätte nu dessa rader hos många blomstervänner väcka lust att egna sig åt palmödling. Deras möda skall blifva rikligt belönad.

Palmlantor fås nu mera till ytterst billigt pris. —n.

Hvad hörer till ett ungt äkta pars bosättning och huru böra kostnaderna ställa sig härför, a) då familjen har 2,000 kr. i årsinkomst? — b) 4,000 kr.?

(Tilldömd pris i Iduns tredje pristäffing.)

Frågan hade varit lättare att besvara, om den lydt: »Huru skall bosättningskostnaderna fördelas, då vi ha ett grundkapital af så och så mycket och vilja antingen alls icke eller ock för så och så mycket skuldsätta oss?» Ty det måste medgifvas, att man sätter bo och beräknar detta lika mycket efter det kapital, som man eger tillgängligt, sammanparadt under årens lopp, som efter lönen pr år, som ju måste beräknas för lefnadsomkostnaderna; naturligtvis kan man ju taga en del på kredit, förstås, men det göra inga praktiska personer, utan »rätta mun efter matsäck»,

d. v. s. sätta bo för det kapital *de ega* och komplettera sedan boet efter hand.

Den uppställda frågans besvarande kan sålunda helt visst ej blifva fullkomligt exakt. Emellertid skola vi söka göra vårt bästa.

Har man pr år 2,000 kr., hyr man en lägenhet på 3 rum och kök. Kostnaden för denas möblering och öfriga inventarier vilja vi sätta sålunda:

Sängkammarmöblemanglet:

En säng (det blir billigast med endast en) 65 kr., Lavoar 50 kr., Toalett 75 kr., Stolar 10 kr. Summa 200 kr.

Matrummet:

Matbord 40 kr., Stolar à 7 kr. st. (s. k. wienerstolar) 8 st. = 56 kr., Skänk, eller mindre buffet, 75 kr. — Kompletteringssumma, möjligen räckande äfven till ett litet s. k. serveringsbord, 29 kr. Summa 200 kr.

Tredje rummet, som på samma gång är salon, mottagningsrum och dagligt rum, bör ha ett nått och vackert möblemang, som tillika är enkelt och praktiskt:

En soffa (mörkrödt tyg) 50 kr., 6 stolar à 12 kr. st. = 72 kr., 2 emmor à 15 kr. st. = 30 kr., Spegel 60 kr., Skrifbord 45 kr., Sybord 25 kr. (Symaskin får man vänta med så länge). Detta rums konto blir alltså 282 kr. Vill man taga en kompletterings-summa på 18 kr., så blir det för jemnhetens skull: Summa 300 kr.

Köket och öfriga hushållsinventarier:

Uppköpen i jernboden:

En emaljerad gryta 5 kr., ett ämbar 1,50, ett dito 3,50, en panna 1 kr., en större dito 3,25, en skum-slef 50 öre, en köttgaffel 50 öre, tre puddingformar 3,25, en yxa 1 kr., en kaffedosa 50 öre, en tedosa 50 öre, två stakar 5 kr., två större dito 6,50, ett tändstickställ 50 öre, en diskbalja 1,50, en tång 75 öre, rifjern 25 öre, brödknif 1 kr., ett halft dussin hvardagsknivar och gafflar 6,50, en spiskammarljusstake 1 kr., en liten emaljerad panna 2,50, en jernblecksstekpanna 60 öre, ett kryddskåp 3 kr., en kaffekanna 1,50, ett bleckmått 33 öre, en tratt 15 öre, en sopskyffel 90 öre, en fotogénkanna 1,25. — Kompletterings-summa kr. 7,27. Summa 60 kr.

Uppköpen af porslin och glas:

Ett dussin flata tallrikar 4 kr., ett dito djupa 4 kr., deserttallrikar 3 kr., en soppterrin 8 kr., två karotter 3 kr., en såsskål 1 kr., en tillbringare 2,25, ett stekfat 1,20, ett dito 1,60, ett halft dussin flata tallrikar (hvardags-) 1,25, ett halft dussin djupa dito 1,25, ett halft dussin dessert dito 37 öre, en soppskål 1 kr., en tillbringare 1,70, två små karotter 80 öre, två stektfat 1 kr., en såsskål 60 öre, två brödkorgar 1,40, en kaks-kål 1,50, tre brickor 5,60, en tekanna 2,50, ett dussin koppar 6 kr., sockerskål 35 öre, gräddskål (hvardags) 35 öre, sockerskål, slipad, 2,50, gräddkanna 75 öre, ett halft dussin kaffekoppar (hvardags) 2,50, smörkanna 75 öre, ett dussin glasassietter 2,04, två saltkar 65 öre, ättikflaska 25 öre, ett senapstall 35 öre, ett kakfat 2,50, två salladar 70 öre, en spottlåda 1,25, ett halft dussin äggkoppar 90 öre, en »ägghöna» 2,50. Glas: ett dussin punschglas 1,50, ett dito vinglas 4 kr., ett dito brännvinsglas 1,50, ett dito kognaksglas 3 kr., ett dito ölglas 2,50, en vattenkaraff 50 öre, en punschkaraff 1 kr., en kognakskaraff 75 öre, en brännvinskaraff 75 öre, ett halft dussin fina ljusmanschetter 3 kr., ett halft dussin enklare dito 62 öre. Summa kr. 90,48.

Som man antagligen kan få örena afprutade, så räkna vi för jemnhetens skull: Summa 90 kr.

Uppköpen hos bleckslagaren:

En finare lampa och en kökslampa, den förra 18 kr., den senare 1,50, men vi säga dock Summa 20 kr.

I lerkärlsbutiken:

En smörburk med lock 1,60, en form 80 öre, två lerfat 1,30, ett större dito 80 öre, två små skålar 24 öre, två burkar 50 öre, två kannflaskor 1,34, två karotter 1,10, ett stort krus 3 kr., två små dito 1,20, tre filmjölkskålar 75 öre, en liten skål 25 öre, ett fruktfat 80 öre. Summa 13,68. Äfven här räkna vi för det jemna talets skull Summa 14 kr.

Hos kopparslagaren:

Trenne kopparkastruller med lock (olika storlekar) Summa 24 kr.

Och så hafva vi till sist att nämna en post, som jag så när alldeles glömt bort, en post, som i våra dagar ej är ens tillnärmelsevis så dyr som för en del år sedan, då det skulle vara äkta gedigen vara, men som nu i de flesta hus — förstås, hos ej riktigt fint folk — består af goda imitationer, ty vi mena silfverförlaget, som ni väl funderat litet smått öfver. Denna post vilja vi nu tala litet om och göra nu våra uppköp

Hos guldsmeden:

Ett dussin knivar 18 kr., ett dussin gafflar 20 kr., ett dussin matskedar 20 kr., ett halft dussin dito (hvardags) 9 kr., ett dussin teskedar 14 kr., förläggssked 8 kr., sässked 5 kronor, strösked 5 kr., två ragoutskedar 14 kr. Summa 113 kr. För jemnhetens skull räkna vi

Summa 110 kr.

(Denna post kan dock tagas mycket billigare.)

Men vi gå bestämdt för mycket i detalj, hvadan vi skola i det följande fatta oss kortare,

Tyget till sängbolstrarne och derjemte sjelfva fjädern kunna vi ju beräkna till en sammanlagd Summa af 70 kr.

Linneskåpets innehåll af lakan (6 à 8 par), örögott 12 à 16 st.), handdukar (två dussin finare, ett dussin gröfre, dess utom två dussin för köket), dukar (6 à 8 st) med servetter (två dussin kan till en början vara nog) kan man godt få för 150 kr., men vi anslå dock för säkerhets skull till denna post 200 kr.

Utfat allt detta skulle vi få en af följande beskaffenhet varande.

Sluttablå:

Sängkammarmöblemanglet	kr. 200
Matrummets dito	» 200
Tredje rummets dito	» 300
Uppköpen från jernboden	» 60
Dito af glas och porslin	» 90
Dito hos bleckslagaren	» 20
Dito i lerkärlsbutiken	» 14
Dito hos kopparslagaren	» 24
Dito hos guldsmeden	» 110
Sängbolstrarne	» 70
Linneskåpet	» 200
Summa	kr. 1,288

Så kunna vi taga en ytterligare kompletterings-summa till en del smärre, ej uppräknade saker kr. 12 så få vi den jemna summan kr. 1,300

Detta allt afses för frågans första afdelning, a) då årsinkomsten är kr. 2,000.

Och så komma vi till frågans andra afdelning, b) då årsinkomsten är kr. 4,000.

Det enklaste vore nu att, som inkomsterna, äro precis det dubbla, endast fördubbla hvarje summa. Detta vore visst praktiskt för oss att skriva, men långt ifrån för den, som skulle sätta »eget litet bo».

Men att åter detaljerna och pristeckna ett helt bo skulle säkert utrötta er, — om det ej redan gjort det — hvadan vi endast skola söka ändra slutposterna samt må hända tillägga något mera — nu, då vi hafva hela 4,000 pr. år. Men detta oakadt är det bäst att iakttaga en viss måtta, om vi vilja behålla vårt bo.

Sängkammarmöblemanglet kunna vi kanske betala med	kr. 275
Matrummets likaledes med	» 275
Det tredje rummet hafva vi till dagligt rum och kostad derpå likaledes endast	» 275
Deremot bestå vi oss med en näpen liten salon och slå riktigt på stort, tycka vi, då vi på den samma nedlägga	» 675
Vi göra våra uppköp i jernboden för	» 90
Glas och porslin	» 125
Hos bleckslagaren	» 35
I lerkärlsbutiken	» 24
Hos kopparslagaren	» 30
Hos guldsmeden	» 175
Sängbolstrarne beräkna vi till	» 90
Linneskåpet	» 275
Summa	kr. 2,344

och med 56 kr. till komplettering jemna kr. 2,400

Må hända skall vår lilla uppsats visa sig föga användbar, men, som vi ju sjelf en gång

förut sagt, »ingenting uppå jorden är förgäfvets» — vi hafva i alla fall haft litet tankeöfning och — törs jag omtala det — gått igenom en del ljufva minnen — ty detta lilla bo, som vi här lemna förteckning och prisuppgift uppå, är alls icke taget »ur luften». Tvärt om, är det vårt eget, för ej så länge sedan bygda lilla »näste», som fått göra tjänst som modell, här och der något ändradt för att passa in på frågans begge svar, men på många ställen är det, till och med på öret, taget från mina, nu framför mig liggande förteckningar. — — — Och så var det ju ej mera!

Ebon.

Bidrag i alla ämnen mottagas med tacksamhet.

Teater och musik.

Kungl. operan.

Den lyriska scenen öppnade i onsdags åter sina portar med uppförandet af Webers härliga opera »Oberon».

En sådan dag är ju alltid af betydelse såsom inledande en ny speltermin, men blir det så mycket mera, då verksamheten vid teatern i fråga återupptages under en ny ledare.

Hofkapellmästaren Conrad Nordqvist är som bekant den, hvilken för det nu ingångna spelåret på egen risk och eget ansvar öfvertagit ledningen af den lyriska scenen. Att han med framgång skall genomföra det värf, han åtagit sig, derför borga den kärlek och det nit, hvarmed han redan omfattat den scen, hvars förste kapellmästare han nu i många år varit. Kommer så härtill, att hr N. med grundlig kännedom om allt, hvad till en operascens ledning hör, förenar en sjelfständig karaktär, som säkerligen ej kommer att låta några farliga sidoinflytanden göra sig gällande, kan man med de krafter, öfver hvilka k. operan förfogar, och som delvis äro de allra bästa, hysa godt hopp om en ny upplommstring af den lyriska konsten vid den scen, der den en gång stått så högt.

Men då nu en enskild man vågat det djerfva försöket och i företaget insatt såväl kapital som talang och arbete, då är det ock allmänhetens skyldighet att stödjå företaget och genom fulltaliga besök visa, att hon uppskattar värdet af den tjänst, som visats henne. Ty att herr N. visat åtminstone den teaterälskande allmänheten en verklig tjänst, då han stått sig i spetsen för den lyriska scenen, torde näppeligen kunna förnekas.

De applåder, som helsade hofkapellmästaren Nordqvist, då han i onsdags afton beträdde dirigentplatsen i orkestern, vittnade ock såväl om den odelade aktning, han åtnjuter, som ock om de förhoppningar man sätter till honom.

Operan gick utmärkt. Såväl orkestern som solisterna och kören skötte sin sak förträffligt. För tillfället hinna vi ej nämna mera, men skola återkomma.

Deremot vilja vi redan nu begagna oss af tillfället att påpeka åtskilliga reformer och förändringar, som vidtagits af den nye chefen för k. operan, och af hvilka flere afse såväl publikens som de medverkande artisternas säkerhet och bekvämlighet. Sålunda hafva å första raden två platser i hvarje loge borttagits, hvarigenom bättre utrymme beredts, reservutgångarne hafva ökats och bättre ordnats, jernbalkonger med stegar hafva uppsatts utanför klädlogerna o. s. v.

Derjemte har en åtgärd vidtagits, som säkerligen skall halsas med synnerlig glädje, i synnerhet af den qvinliga publiken. Som bekant har hittills hvarje tillstymmelse till promenadfoyerer för publiken saknats. Dylika promenadfoyerer finnas i alla större teatrar i utlandet och äro afsedda för såväl damer som herrar, hvilka önska rörelse och svalka under mellanakterna. Denna brist är nu afhjelpat äfven vid vår k. opera, i det ej mindre än två dylika foyerer blifvit ställda till publikens disposition invid första raden. Den ena ligger åt Gustaf Adolfs torg och leder ut på de der belägna balkongerna, den andra vetter åt Arsenalsgatan. Båda äro komfortabelt inredda. Härtill kommer ytterligare den nyinredda foyeren på nedre bottnen i operahuset, bredvid stora vestibulen åt Arsenalsgatan. Allt är dock ej ännu fullt färdigt.

Biljettpreisen hafva derjemte reducerats, särskildt förköpsprisen, hvilka nu äro ungefär hälften af de förutvarande. Af de vanliga biljettpreisen har det för nedre parkett nedsatts från 3 kr. 50 öre till 3 kr. De vanliga prisen gälla hela föreställningsdagen, och öppnas biljettluckan redan kl. 1/2 9 f. m. — ett tillmötesgående, som särskildt bör vinna erkännande af de många, som nödgas vara vid sitt arbete kl. 9. Förköpet å parkett och första raden är satt till 1 kr., å andra raden till 75 öre, å tredje och fjärde raderna till 50 öre och å femte raden till 40 öre. Förköpsbyrå hålles öppen kl. 12—3 dagen före föreställningen.

Ordinarie operadagar varda söndagar, måndagar, onsdagar och fredagar. Lördagarna äro anslagna åt den klassiske repertoaren eller åt konserter.

Flere goda repriser stå redan på spellistan. Sålunda gifves redan i afton »Mefistofeles» med nästan fullständigt ny rollbesättning samt följes omedelbart af »Tannhäuser».

Åtskilliga erkändt goda nyheter komma derjemte under årets lopp att å k. operan nu upptagas.

Föreställningarna börja under den närmaste tiden kl. 1/2 8 e. m.

F. Hbg.

Två kyssar.

Novellet af HUGO KLEIN.

(Forts.)

»Icke det; men jag hoppades att återse er, då jag gick till polislokalen och beklagade, då jag icke fann er der, att mitt hopp blifvit gäckadt. Stolens plötsliga omkullfallande föreföll mig visserligen misstänkt; men jag var tvungen att medgifva inför mig sjelf, att det kunde bero på en tillfällighet...»

»Ni får icke tro, att jag gick dit för att lyssna», sade hon hastigt. »Vår hofmästare, som under min fars frånvaro ofta gerna spelar tyrann, tvang mig dertill; han hoppades, att mitt personliga vitnesmål skulle bli förkrossande för er. Jag hämnades på honom, i det jag förklarade för domaren, att ni aldeles ej uppfört er så vildt och betänkligt, som de andra påstodo; allsammans hade förefallit mig som en obetänksamhet, som alls ej var värd allt bråk man gjorde...»

»Mitt förbindligaste tack!» afbröt jag.

Domaren tog allsammans till protokollet och jag bad att få aflägsna mig, då förhandlingen föreföll mig pinsam. Han svarade, att min utsago kunde under vissa omständigheter bli nödvändig; jag borde vänta i rummet bredvid. Han skulle, om möjligt, undvika att låta mig vitna, men jag måste i alla händelser stå till rättens förfogande. Så kom det till, att jag mot min vilja nödgades lyssna i rummet bredvid. Stolen stötte jag omkull af förargelse öfver mitt ombuds envishet. Han märkte äfven genast, att jag blifvit ond, och skyndade ändra taktik.»

»Kan ni verkligen bli ond?» frågade jag det vackra barnet med de milda dufvoögonen.

»Jo då!» ropade den lilla öfvermodigt; »det vill säga, endast den grå, som man här kallar lille gigspelaren, kan förarga mig.» Hon skratade hjertligt, då hon nämnde öknamnet. »Han har flere gånger beredt mig obehag,» fortfor hon. »Kan ni tänka er, hvad jag här om dagen gjorde, då han åter igen förargade mig? Jag ryckte snusdosan ur hans hand och slog den i marken, så att den gick i tusende bitar, och sedan sprang jag min väg. Han stod kvar, inhöljd i en sky af snusdam och nyste — och nyste, hahaha, hahaha!»

Denna gång instämde jag i hennes skratt.

»Jag unnar honom af hjertat den förtreten», sade jag. »Icke derför, att han beredt mig en obehaglig timme inför polisen, utan för er skull. En menniska, som kan tyrannisera ett väsen som ni, får ej ett annat öde!»

Hon ryckte på axlarna.

»Jag tror», sade hon derpå med lustig vädighet, »att i hvarje man bor en hemlig tyrann, och att tyrannen förr eller senare sticker fram. Männen kalla det endast på ett annat sätt, men saken är den samma. De kalla det till och med »manligt» att alltid göra sin vilja gällande. Qvinnan måste ständigt foga sig efter, måste fördraga hvarje hänsynslöshet och hvarje oförrätt. Är det icke hänsynslöst och orättfärdigt att röfva en kyss från en obekant flicka? Är det icke tyranni att emot främmande läppars medgifvande taga sig en kyss...»

»Jag har väntat en mild dom», svarade jag leende. i det jag diplomatiskt förbigick frågans kärnpunkt. »Jag trodde att döma efter er förklaring inför polisdomaren, att min person ej var er osympatisk...»

»Jag sade er ju, att jag ville hämnas på den grå», svarade hon malitiöst. »Men nej,» utbrast hon derpå i varmare ton, »jag kan icke ljuga! Ja, ni var mig icke osympatisk! Då äro vi fåfanga, vi alla unga flickor. Jag gjorde mig ej sjelf reda derför, men jag kände instinktmässigt, att i ert djerfva angrep låg något, som ni förträffligt uttryckte i orden: hyllning — hyllning åt skönheten...»

Ni inser det alltså?»

Ja — och derför har jag förlåtit er så lätt. Derför gör det mig ondt, att ni för denna fattiga kyss' skull haft så mycket obehag, att ni till och med måst betala den med femtio lire!»

»Priset förefaller mig aldeles ej för högt!»

»Det der anser ni er väl tvungen att säga af artighet...»

»Åh, visst icke!»

»Nå må så vara... I alla händelser ansåg jag, att hyllningen — »hyllningen åt skönheten» som ni sade — förtjenade en annan lön. Vårt först möte var något eget — en hel armé af trogna väktare anföll er hotande — sedan ankom till och med polisen till mitt skydd. Men jag ville ej, att detta möte ständigt skulle vara förknippadt med dylika oangenäma hägkomster och derför stämde jag möte med er här. Jag är ingen lättsinnig flicka och ger ej utan vidare bort hvarje kyss. Jag ber er, tro icke det! Men att för en så obetydlig anledning som en kyss anställa sådant väsen, det kan jag ej finna vara rätt. Dertill är jag ej en så högmödig prinsessa, som det kanske förefaller. Det är icke, jag som instämt er för polisen utan den grå. Detta ville jag säga er och derför anhöll jag om detta möte...»

»Åh, det är ju ypperligt!» utbrast jag. »Jag får tillstå, att jag aldrig än mött en så uppriktig och fördomsfri flicka, som ni är... Den sanna kyskheten består icke deri att finna det oskyldiga anstötligt, som det tyvärr så ofta sker! Ni har mycket riktigt funnit, att min kyss blott var en obetänksamhet, som ej förtjenar för strängt klander. Med kyssar måste man endast vara försiktig, när hjertat är med i spelet. För er var kyssen icke farlig. Deremot för mig...»

»Nå, för er?» frågade hon skälmskt.

»För mig var den farlig, det märker jag i denna stund. Er skönhet berusade mig tillräckligt, då jag stod der borta vid gallerporten och såg er sofvande... Nu då jag åter får beundra er, då jag hör er melodiska stämman, som så ljuft smekande tränger till hjertat, då jag lärt känna er och erfar, hvilken praktigt, hjertegod flicka ni är, nu känner jag, att jag aldrig skall glömma den der kyssen under hela min lefnad och alltid skall tråna efter de läppar, hvarifrån jag röfvat...»

Hon rodnade litet vid denna öppna förklaring och blef förlägen.

»Straffet är alltså större, än jag tänkt,» sade hon leende.

»Jag tror, att jag är dömd till lifstidskärlek...»

Hon hotade mig skalkaktigt med fingret.

»En annan,» sade hon, »den ni gjorde en dylik bekännelse, skulle må hända redan hafva benådat er med mångårig fångenskap.»

Jag ville svara henne och försäkra, att jag gerna skulle bära de bojor, hvilka hon ville pålägga mig, men hon vexlade skickligt samtalsämne och visade med sin solfjäder på en punkt nere i dalen.

»Ser ni,» sade hon, »der ligger vår villa. Man ser den ganska bra härifrån.»

Hon framtog ur fickan en liten teaterkikare; hon hade knappast genom den kastat en blick på villan, förr än hon med ett klingande skratt sprang upp.

»Han är för dum», utropade hon. »Ha ha ha! Se blott! Gigspelaren står på terrassen och blickar hit genom en jettestor kikare. Ha ha ha!»

Jag skrottade med och mottog kikaren ur hennes hand. Snart hade jag öfvertygat mig, att hon hade rätt. Den lille, torre hofmästaren stod verkligen på terrassen med ett teleskop, som nästan var större än han sjelf... Hon skrottade allt jemt... Jag gaf henne kikaren åter och blef plötsligen allvarsam.

»Hvarför sätter ni på er en sådan likbjudarmin vid denna löjlige anblick?» frågade hon.

»Hvad jag ser der borta — —.»

»Han tror bestämdt, den der grå vaktaren, att vi här hafva ett ömt rendez-vous.»

»Naturligtvis, då han ser oss tillsammans på denna ensliga skogsväg. Och han borde icke det, då jag ej ville bereda eder ännu ett oangenämt ögonblick... Jag ville ej kompromettera eder för er underordnade...»

»Ack!» ropade hon skrottande. »Han är min tyrann, ej min underordnade. Jag måste förarga honom för den förargelse han beredd mig genom den dumma scenen hos polismästaren. Ja, han skall tro, att vi här ha ett kärleksmöte. Jag är ju också skyldig er en godtgörelse för det mindre och kanske en tröst för det medvetna större straffet... Ni får nu ännu en kyss — om ni vill eller ej — hvad ni än tycker — om ni förvänas eller förskräckes...»

Hon slog sina armar om min hals. Våra läppar förenades i en brinnande kyss, som kom mitt hjerta att bäfva...

* * *

Fritz von Kleeberg smackade åter med tungan. »En afundsvärd man!» utropade grefve Bingen.

Den unge mannen tömde lugnt sin tekopp.

»Min historia är nu slut», sade han. »Det återstår mig endast att draga en *sens moral* derur. Ser ni, kära vänner: de kyssar vi röfva och måste betala med 50 lire, komma egentligen ej att stå oss dyrt. Det är de kyssar vi erhålla utan vårt åtgörande, som komma att stå oss dyrast. Viljen I ha bevis? — Den unga damen från Villa de Fenestrelle är nu — min hustru!» (Slut.)

Iduns byrå och expedition

hållas under sommarmånaderna öppna endast måndagar, torsdagar och fredagar kl. 10—1.

SANDGREN, Regeringsgatan 6, Lager af de bästa UR [987]

John Hultenbergs Tricotvaruhandel, Regeringsgatan 28, Stockholm. [984]

Våra barn.

Hemmets »centrum virium» är barnen. De äro der jemte det dyrbaraste för föräldrarnes hjertan: hopp och farhågor, glädje och smärta kännas lifligast, då det gäller dem, deras välbefinnande, deras lif och — framtid. Ingen möda, tid eller eftertanke bör anses för uppförelsen, då det gäller att dana dessa späda plantor till att värdigt fylla sin plats såsom menniskor, hvilkas mål är att främja samhällets så väl som egen lycka.

Vid hjertats ömma röst få vi dock ej alltid fästa vår uppförelsemetod: hjertat är svagt och behöfver förständets stöd i denna viktiga förhållande. Det första barnen böra läras är — lydnad, och dertill fordras en fast vilja. Det andra de böra tillhållas är, att alltid tala sanning. Öfverflöd och pjunk borde visas bort från barnkammaren; en veklig uppfostran, som försvagar och förkonstlar naturen, är ett gifvet förder för så väl kroppen som karaktären. Att låta barn få alla deras önsningar uppfylla är en stor dårskap. Hö kan veta huru deras öden gestalta sig? Den klaraste morgonhimmel kan innan aftonen förmörkas af moln och lika visst, som det af barnet bygda korthuset ramlar, kan äfven det stoltaste palats falla, och då är det en lycka i olyckan att icke hafva vuxit upp uti öfverdådiga lefnadsvanor, samt ett godt stöd inom oss själva, att från början blifvit vande vid någon försäkelse — att kunna bära en missräkning utan att förfalla i miss-tröstan och förtviflan. Lär barnen den tillfredsställelse arbetet medför. Tanken att vara »nyttig» såsom ett, äfven i det mindre, glädje och hedrande medvetande. Först och sist, visen dem vägen till Guds hus! Derförlitan ingen lycka!

Tjenarne.

Det är en stor egenskap att kunna rätt behandla sina medmenniskor i allmänhet och sina »tjenare» i synnerhet. Af de senare äro vi dagligen beroende och ofta kan vårt förhållande till dem störa hemmets trefnad. Tjenarnes fel och forseelser äro stundom rätt stora, åtminstone förefalla de oss att vara det, men tänka vi någonsin efter, om icke vi äro i någon mån felaktiga emot dem? Äro våra fordringar alltid billiga, försöka vi någon gång sätta oss in i deras ställning och rätta vårt bemötande der efter? Vi finna deras löner höga och deras anspråk på frihet för stora; men hur skulle vi finna oss vid ett utbyte med dem och deras lif, jemförd med vårt eget?

För att rätt behandla tjenare fordras att göra sig förtrolig med hvars och ens temperament, att icke mäta afståndet mellan dem och oss blott der efter, att vi äro hushönder och de våra underordnade. Vi skola minnas, att de äro menniskor liksom vi, vänligt deltaga i deras angelägenheter och med foglighet rätta deras fel. På så vis skulle vi förbättra dem och vinna deras tillgifvenhet i stället för att såsom det nu oftast är ett halft fiendtligt förhållande existerar mellan tjenare och husbonde. Afund å ena, misstroende och underkännande å andra sidan. En reform häri vore mycket önskvärd.

Bostaden.

Af allt, som bereder trefnad i våra rum, är intet af så stor vikt, som att luften der är frisk. Det är vilkoret för sundhet och helsa. Ventilera derföre dagligen. Att någon kyla inkommer betyder ingen ting; dess bättre tål man sedan vårt klimat vintrar. Mera eldning behöfves derföre icke, ty man fryser snarare i ett qvadt rum

med 18 graders värme än i ett luftadt med blott 15 grader. Sofrum, sjukrum och barnkamrar äro i största behof af ventilering, som bör ske flere gånger dagligen.

Matlagning.

Brödsoppa. Limpröd skäres i skifvor och kokas i vatten, tills det blir simmigt, då det uppsilas. En kaffekopp saft isläs och uppkokas, hvarefter den upphålles i skålen. Gräddes vispas till hårdt skum och slås deri, hvarefter soppan serveras.

Bakning.

I stället för beskrifningar på bakverk — sådana sända vi ju ofta hvar andra genom »Idun» — torde det till-lätas att påvisa den besparing vi kunna göra genom att själva baka våra »småbröd» samt hvetebröd. Erfarenheten har visat oss, så framt vi räknat efter hur dyrbart det blir att taga sådant hos bagaren och då nu mjölkull så väl som hela den ekonomiska ställningen i vårt land bjuder sparsamhet äfven i det lilla, bör ju intet förbises. Dess utom, hur lätt och trefligt är det ej, att medan köttet kokar till middagen, vid samma eld i kokspisugnen grädda både kaffe- och tebröd, och hur väl smakar ej sedan detta, kryddadt af medvetandet, att man varit en riktigt hushållsaktig, beräknande och oförtrotad husmor.

Socketkaka. 4 äggulor vispas med 8 strukna matskedar fint socker och några droppar vaniljoljor; äggvitorna slagna till hårdt skum irörs nu, hvarpå 3 strukna matskedar potatismjöl tillsättes och massan slås i en smord och med bröd beströdd form och insättes i ordinär ugnsvärme.

Billiga pepparkakor. 2 ägg, 3 jumbfrur ljun sirap, 12 lod socker, $\frac{1}{2}$ lod hjorthornssalt, 1 tesked kanel, 1 tesked stötta nejlikor, 1 tesked skurna pome-ransskal samt 1 skålp. 12 lod hvete-mjöl. Bakas ut genast, uttages med mått, i lagom ugnsvärme.

Inläggningar.

Sallad af pumpa. (Svar på frågan n:r 71.) Pumpan, som bör vara bra mogen innan den aftages, skalas och rensas väl och skäres i fyrkantiga bitar; dessa stänkas litet med fint salt, hvarefter de stås ett par timmar; der efter hållas de i ett durschslag och skakas, så att saltet kommer ifrån; de vägas, och till 1 skålp. pumpa tages $\frac{1}{2}$ skålp. socker och 5 kubiktum ättika; man låter sockret och ättikan koka en stund med ett par bitar skalad ingefära; först derpå lägger man i pumpa och låter den koka, tills den blir klar (10 å 15 minuter). Derpå tages den upp med en hälslef, hvarpå saften får koka en stund innan den hälles öfver pumpan. Denna sallad är särdeles god och håller sig året om.

Drycker.

Fruentimmerspunsch. 6 kvarter vatten och 4 skålp. socker uppkokas; dertill sättes 1 kanna fin arrak af 10 graders styrka under jern omröring med en slef. Under tiden glödgas i elden en renskurad eldgaffel eller annat jern och med denna afbrännes punschen, tills all skarphet är borta och ersatts af karamellsmak.

Champagnedricka. 1 kanna kallvatten, $\frac{1}{2}$ kanna godt, vanligt svenskt svagdricka och 12 lod socker, hvartil sättes 4 droppar cedroolja; blandas och vispas väl till samman, buteljeras och korkas väl och sättes i källare. 1 å

2 russin läggas i hvarje butelj. Efter några dagar är det färdigt.

Tvätten.

Ett bra sätt att rengöra handskar är följande: ljun, söt mjölk tillsättes med litet syrsalt samt silketvål; deri doppas en hvit helyllepapp, hvarefter handskarne gnidas, tills de äro rena. Der efter läggas de mellan linne att väl torka och utdragas sedan på alla håll. Sist gnidas handskarne med en linne-lapp, som blifvit doppad i talk.

Ylletvätt. 1 skålp. silketvål och $\frac{1}{4}$ skålp. soda kokas till samman i 1 kanna mjukt vatten, tills hälften återstår. En liten del af detta tages och uppvispas i litet varmt vatten, och sedan utspådes med kallt vatten, tills det blir ljun — ej för varmt. Yllet tvättas häri och sköljes i vatten med samma värmegrad. Inklappas uti groft linne der det får ligga några timmar, hvarpå det upphänges på varmt ställe att hastigt torka. Försöks och befundet bra.

Fönsterträdgården.

För att höja behagen i våra hem bör hvarje sådant hafva sin lilla fönsterträdgård, lämpad efter utrymmet. I stora, höga rum pryda resliga växter, stående enskildt eller i grupp på golfvet jemte ett och annat sortiment lägre arter i korg- eller andra blomsterbord. Rosor i flere färger med infattning af fina kryp- och slingerväxter taga sig väl ut.

Ålskar man dessa barn från paradiset, är det ett nöje att värda dem — göra vi det med omsorg, äro de tack-samma.

Som ledning i blomsterskötsel är bäst att hafva en bok i detta ämne. Hvar som allmänt gäller är emellertid det att ofta sprita krukväxterna med ljun vatten (sådant användes äfven vid vattningen), men före spritningen afdamma bladen med en fjäderlippa. Sedan rosor knoppats upphöres med spritningen och då de blommat ut, kunna de med fördel nergrävas i sina krukur på kalljord, med läge skyddadt för bläst och allt för stark sol. Spritas sedan dagligen.

Läkareråd.

»Frågoiva Anny» bör vända sig till en specialist i hals- och nässjukdomar med sina frågor och hos denne undergå ordentlig behandling. På sådant sätt har ni största utsigten att vinna ett godt resultat.

Viktoria. I detta delikata ämne är det, som ni sjelf borde kunna förstå, omöjligt att yttra sig i en tidnings spalter. Vänd er derföre personligen till läkare, som då ock kan inleda en för er säkerligen högst önskvärd allmänbehandling.

Karina. 1) Endast genom smitta. 2) För botandet behöfves nödvändigt lokal behandling, som måste afpassas olika allt efter fallets beskaffenhet. Tiden för behandlingen varierar också betydligt; ett par veckor till flera månader. 3) Det enda säkra skiljemarket är, att i sekretet vid den genom smitta uppkomna (som dessutom medför svårare symptom) finnas bakterier, hvilka saknas vid den andra, och som genom färgning och mikroskopisk undersökning kunna af läkare påvisas.

Fina W. Det operativa ingreppet består i bortskärande af ärret. Vänd er derföre till läkare (helst kirurg), ty medelst medikamentös behandling synes ej mycket vara att vinna.

Milva. Se svar till M. O. i n:o 14! **Manlig premurerant.** 1) Beror visst icke på något njurlidande. Det är en normal körtel-aföndring, som blott synes vara något rikligare hos er än vanligen är fallet, men detta är fullkomligt ofarligt. Tvätta dagligen med en mjuk svamp, och lägg, om aföndringen det oaktadt är något illaluktande, emellan ett tunt lager borsyrebumull, som i sådant fall vexas tre gånger dagligen. 2) Detta är ett ej så ovanligt förhållande, som, om skilnaden ej är dess större, icke behöfver ingifva er någon oro. Låt emellertid för säkerhets skull undersöka er.

Stina — fästmö. 1) Obetingadt d:r S. 2) och 3) Naturligtvis omöjligt att besvara, då vi ej veta, af hvad slag er lidande är. Sannolikt är dock, att båda frågorna besvaras med

nej. 4) Om behandlingen kunna vi naturligtvis af samma orsak ej yttra oss, men vi uppmana er att underkasta er densamma; smärtan torde ej bli stor.

Frågor.

N:o 77. Hvilken fernissa är starkast och bäst att använda på oljemålade föremål, som äro utsatta för väta och solsken? Hvad kallas den och hvar finnes den att få? *Aida.*

N:o 78. Hur skall man behandla rosor, som lida af mögel? Sjukdomen trotsars både insektpulver och tvättningar med tvålatten. De gamla rosorna sattes ut på kalljord i våras och nu uppsättning togs från Göteborgs trädgårdsförening; nu börja äfven dessa till min stora sorg att visa mögelfläckar. *Dela.*

Svar.

N:o 62. Rabarberstjelkarne skalas och skäras i fina bitar, ploccas på buteljer, hvilka sedan fyllas med kallvatten, korkas och hartzas (hartzen bör innehålla något groft lack, ty annars spricker densamma och luften får tillträde). Förvaras i källare och kokas såsom färska. *Anna.*

N:o 62. Rabarberstjelkarne skalas, skäras i bitar som klyfvas för att kunna stoppas på väl rengjord buteljer, hvilka genast korkas och hartzas. Förvaras till vintern i källare, der de ställas på korken. Anrätas som färska. Vill man vid inläggningen bestå socker, behandlas de som kompost; af $\frac{1}{2}$ socker och 3 jumbfrur vatten pr helbutelj kokas en lag, som afsvalnad hålles i buteljen på frukten; korkas straxt, kokas i vattenbad i 15 minuter; hartzas och förvaras i källare. *Aida.*

N:o 65. Lägg ett eller två strån saffran i pippis vattenglas och lägg i buren en kokt, skalad potatis. *Corinne.*

N:o 73. Antingen lägger man ormbunkarne mellan filtar och stryker öfver dem några slag med ett varmt jern eller läggas de mellan madrasser att torka. *Corinne.*

N:o 74. Kärnen läggas i varm sodalut, upp-tagas och skuras med perlsand (köpes i hvarje handelsbod); sköljas sedan i varmt vatten samt torkas väl. *Anna.*

N:o 74. Bleck lägges i varm sodalut och skuras först med vanlig fin sand och sköljes därefter. Sedan med perlsand och sköljes åter. Kallt vatten användes båda gångerna. Läggas att torka. *Sofie.*

Breflåda.

»Förvaltare.» Uddevalla. Uppgif namn och adress, som blir red. hemlighet; eljes införes ej annonsen.

N. N. N. N. Uppgif namn och adress, så skola vi svara per post.

Lillias — gh. Dito dito.

Charles. Kan nog användas vid tillfälle.

Ida N. Helsingborg. Sänd 14 ören i frimärken, så skola vi expediera saken.

»Utvägslös.» Annonsera i Dagens Nyheter.

Blenda Ingeborg. Då Er uppsats antagligen ej kommit oss till handa, enär vi ej veta något derom, bedja vi Er sända afskrift.

Mahl. Hvad hette Er uppsats?

Anna. I Iduns underafad. finner Ni flera af Edra frågor besvarade. De öfriga införas.

Innehållsförteckning:

»Det går någon öfver min graf!» Dikt af J. P. Wallin. — Utan lifsmål. Teckning af Avo. — Hur skall en ungdom bäst utbildas till en god husmor? Af Silah. — Palmöding i boningsrum. Af —n. — Hvad hörer till ett ungt äkta pars bosättning? Af Ebon. — Teater och musik. Af F. Hvg. — Två kyssar. Novelet af Hugo Klein.

Våra barn. — Tjenarne. — Bostaden. — Matlagning. — Bakning. — Inläggningar. — Drycker. — Tvätten. — Fönsterträdgården. — Läkareråd. — Frågor. — Svar. — Breflåda.

Regeringsgatan

N:r 6

C. G. Hallbergs

JUVELERARE, STOCKHOLM

N:r 22

Fredsgatan

[289]

LEVERIN & C:o

61 Drottninggatan 61
3 tr. upp

få härmed rekommendera sin nya, tidsenliga

All slags
Fotografering
utföres omsorgsfullt
enligt nutidens fordringar.

Med största högaktning

LEVERIN & C:o

Annonsen.

Död.

Min innerligt älskade hustru

Elise Afzelius,

född Spanier,
afled stilla

i en ålder af 22 år vid Hjo vattenkuranstalt den 8 augusti kl. 7,30 f. m., några timmar efter en dotters födelse och död, sörjd och begravd af mig, släktingar och en talrik vänkrets.

Arvid Afzelius.

[461]

LEDIGA PLATSER.

Auf nächsten Herbst od. früher wird von einer guten Familie auf dem Lande eine deutsche Jungfer gesucht. Offerten sind unter Chiffre »R. R.« an die Station Wingåker zu richten.

[445]

PLATSSÖKANDE.

En flicka,

som senast varit anställd å kontor, önskar plats i god familj helst på landet, för att biträda med barnens vård, sömnad samt föref. görom. Svar till »Barnkär 28» afvaktas å Iduns Byrå.

[460]

En ung flicka,

som med goda betyg genomgått 7-klasigt elementarläroverk, önskar till hösten pl. i aktningv. fam. för att undervisa minderåriga barn i vanl. skolämnen, språk o. musik. Ref. torde sända svar till »Evy», Iduns Byrå.

[455]

Plats till hösten i familj att gå frun till handa sökes af en ung flicka.

Den sökande är kunnig i matlagning samt van deltaga i öfriga inom hus förefallande göromål. Svar till »Agnes», Gefle, poste restante.

[453]

Att förestå ett mindre, enkelt hushåll eller som hjälp i inomhus förefallande sysslor samt handarbete önskas af en bättre flicka. Goda rekommendationer från förut innehafda platser. Svar: »A. K.», Sundsvall, poste rest.

[454]

En ung, bättre flicka, hvilken genomgått kurs i bokhålleri, önskar sig plats såsom kassörska eller skrifbiträde, eller ock såsom sällskap och biträde åt frun i bildad familj; om barn finnas, kan undervisning lemnas i vanl. skolämnen o. musik. Närmare und. bokhållaren E. R. Næssén, Sundsvall.

[459]

Bildade flickor från goda hem söka platser som guvernanter, lektriser, sällskap och hjälp i hemmen genom Th. Tjåders inackorderingsbyrå, Malmkilnadsgatan 38.

[444]

Plats som lärarinna

för mindre barn sökes af en ung flicka, hvilken eger vana vid undervisning. Den sökande är anspråkslös, arbetsam samt villig att biträda i husliga göromål. Små pretentioner. Den härå reflekterar torde godhetsfullt sända svar, märkt »23 år», Örebro, poste restante. (G. 21996x3)

[458]

En enkel och anspråkslös flicka,

kunnig i finare o. gröfre matlagning samt finare bakning, önskar sig plats till den 1 nov. som hushållerska eller kokerska. Svar torde godhetsfullt sändas under adress »S. J. S.», Kalmar, poste restante.

[456]

DIVERSE.

I bokhandeln har nyligen utkommit:

Bland furor och granar.

Teckningar ur lifvet och naturen i Dalarne och Vermland af Lars Lunell.

Pris: 1: 50.

Boken lemnas portofritt om 1 kr. 60 öre insändes till

Carl Björklunds bokhandel i Falun.

[457]

OBS.

Stort lager af Barnkläder för alla åldrar, till och med 14 år.

Goda tyger. Nya och smakfulla modeller. Billiga priser. Allm. Telef. 68 40.

H. Nyström,

2 Stora Vattugatan 2,
hornhuset vid Brunkebergstorg.

[365]

Engelska Magasinet

38 Regeringsgatan 38, 1 tr. upp. Tricotvaror af bästa qualité, Serger, Velveteen, Flaneller, Barnskor, Vårhattar för babies, Bärkappor. Utmärkta Téer m. m.

[252]

Sofia Ekman & C:o

förfärdiga
reformerade underkläder.

10 Brahegatan 10
Stockholm.

[281]

Greta Landsort
BRODÖS

Klara Norra Kyrkogata 7 B, 3 tr. Utför de finaste broderier och monogramritning.

Lektioner gifvas äfven i ritning, filétguipure samt makramé.

Träffas kl. 9—10 f. m., 4—6 e. m.

[428]

Iduns läsarinna

bedjas uppmärksamma annonsafdelningens rubriker

Tjenstsökande och Lediga platser.

Red. befordrar gerna alla inkommande fränkerade svar, som bära tydligt annonsnummer eller signatur, till annonsör, som vid annonsens insändande meddelat Red. namn o. adress.

Bäst är att vid annonsens insändande bifoga liquid i penningar eller gångbara frimärken. Hvar och en kan sjelf beräkna annonskostnaden, enär hvarje tiotal stafvelser bilda en rad å 25 öre. Minst fyra öfverskjutande stafvelser räknas som full rad. Sålunda räknas 87 stafvelser som 9 rader; 82 stafvelser som 8 rader.

Alla lättförstådda förkortningar äro tillåtna.

Idun är för qvinliga tjenstsökande bästa annonstidning!

Allt, som rör damernas värld, annonseras bäst i Idun!

TJULANDER & C:o,
VINHANDEL,

55 Drottninggatan 55,

rekommendera sitt välsorterade lager af endast äkta utländska

Viner och Spirituosa.

Särskildt framhålls: finare **Champ.-Cognac** från de förnämsta firmor, flere är här i lager, **Bordeaux-viner** af välkända firmor, **hvitt Portvin**, särdeles omtyckt, samt för sommarsäsongen: **extra fint Kallskålsvin å 3 kr. pr kanna.**

[313]

Tvätt-Inrättningen

55 Nybrogatan. **Billiga priser.** Nybrogatan 55. **Obs.!** Tvätt utföres äfven af härvarande ordentliga tvätterskor, hemtas och hemsändes, då adress uppgifves pr telefon 43 90 eller pr post.

[74]

J. G. Hammars

Lampkök.

Stor värmeformåga.

Brinna luktfritt.

Briljant belysning.

Pris: enkla med veke

4—6 kr., extra so-

lida 7—8 kr., med

2 vekar 12 kr.

Fullkomlig belägenhet

garanteras hvarje

köpare. [292]

J. G. HAMMAR,

30 Malmkilnadsgatan

Engelska Luggkrusare.

På några minuter kan på kall väg med dessa mr Hindés patenterade Härkrusare åstadkommas de vackraste lockar och äro de därför de utmärktaste **Luggkrusare.** Säljas å 1 kr. hos

Fru **O. Stråle,**

Parfymhandeln, Drottninggatan 6.

Obs.! Sändas till landsorten mot efterkraf.

[397]

VEEN'S Begär alltid

rens **Cacao**

Utsökt kvalitet. — **Billigt pris.**

1/2 kilo 2: 75; 1/4 kilo 1: 50; 1/8 kilo 80 öre.

General-Agent för Sverige:

S. J. NORMAN, Stockholm.

[142]

(G. 11476x13)

Herrar Affärsmän!

Tidningen **ÅMÅLS-POSTEN**

är Dalslands enda tidning, har stor spridning, utkommer tvenne gånger i veckan. Annonpris 8 öre petitråd.

[436]

Skrif till

K. M. Lundbergs

Bosättningsmagasin

7 Storhyckobrinken Stockholm Storhyckobrinken 7
och begär profver och prisuppgifter

å Hvita väfnader till underkläder, Spetsar,

Broderier, Duktyger, Handduksväfnader,

Lakanväfnader och Sängkläder.

[22]

Obs. i Profver sändas på begäran

Möbelyger. Bostrom & Bostrom Matlor, m. m. Obs. i Billigaste priser

Stockholm, 18 Drottninggatan 18.